

[Korsgaard.]

man ikke er rigtig redelig, og saa tager man efterhaanden de større. Disse Smaabeløb er 1,3 Mill. Kr. paa Skovvæsenets Lagerbeholdninger og 2,3 Mill. Kr. paa Udlaan gennem Stats-Laanefonden, altsaa ekstraordinære Indtægter paa 3,5 Mill. Kr. Saa er vi oppe paa et Underskud paa rundt regnet 34 Mill. Kr.

Derefter gaar vi over til de store Poster. Der er Overførsel af Fortjeneste paa Kursdifference — som aldeles ikke hører hjemme paa Driftsbudgettet —, der andrager et Beløb af 12 Mill. Kr. Yderligere er der en Overførsel fra Driftsbudgettets Indtægtsside til § 26's Indtægtsside, et Beløb, der modsvarer den Udgift, man har haft paa nødlidte Landmænd, til et Beløb af 17 Mill. Kr.

Saa vil man være oppe paa et Underskud paa 62,9 Mill. Kr. Derfra skal saa drages 14,7 Mill. Kr., som fandtes i Overskud paa den Finanslov, der gælder for indeværende Finansaar, og det vil jo sige, at Driftsbudgettet opgjort paa normal Maade, og yderligere paa normal redelig Maade, vilde vise et Underskud paa 48 Mill. Kr. Af disse 48 Mill. Kr. ved vi jo man mener, at den direkte Beskatning, som antagelig vil blive gennemført meget snart, vil indbringe 17 Mill. Kr., saa vidt jeg ved. Tilbage bliver der altsaa rundt regnet 30 Mill. Kr.

Hvis man vil spørge, om disse 30 Mill. Kr. er et forfærdende Tal, om der er noget at bebrejde Finansministeren rent personligt i den Anledning, vil jeg sige nej til begge Dele. Det er efter mine Begreber i og for sig i en saa vanskelig Situation som denne ikke saa forfærdende, at vi kan have et Underskud paa 30 Millioner, med alle de Ting, vi har gjort, som vi haaber til Mildnelse af Krisen. Det er heller ikke i og for sig at bebrejde Finansministeren, at det ikke er blevet anderledes. Men naar vi saa — og det vil jeg antage, at det ærede Publikum baade til den Side og derovre vil være enig i —, siger, at der i og for sig ikke er noget at bebrejde Ministeren, kunde vi saa ikke blive fritaget for at høre paa, at det er Finansministerens Skyld, naar der bliver Overskud?

Jeg har gentagne Gange sagt — og kommer rimeligvis til at gentage det mindst een Gang hvert Aar, men naar jeg er død, vil det komme til at staa som en forstandig Bemærkning, for det er jo en kendt Sag, at naar man er død, bliver man saa forstandig —, og det turde dog være ligetil, at i Virkeligheden spiller Finansministeren med

Hensyn til Udgifter og Indtægter ikke nær den Rolle, som nogle vil give det Udseende af, hvad den paagældende i visse Situationer maaske selv har ikke alt for meget imod. Jeg har gentagne Gange sagt, at om Finansministeren hedder Neergaard eller Krag — eller Bramsnæs, undskyld, jeg tænker saa meget paa det ærede Medlem Hr. Krag, at det Navn falder mig i Munden; det var ellers ikke Meningen i denne Forbindelse, men der kan jo forestaa mange nye Ulykker i dette Land, saa det kan ogsaa tænkes — men altsaa, om Finansministeren hedder det ene eller andet, betyder ikke noget afgørende. Det er Lovgivningsmagten, saaledes som den tilrettelægger Lovene, og saa naturligvis den Embedsstand, man har, der nogenlunde passer paa, at det virkelig bliver udført, som det skal, der naturnødvendigt maa betinge det økonomiske Resultat af Aaret. Og, som sagt, jeg siger ikke, at dette Resultat er saa forfærdende; men selv med disse 17 Mill. Kr. Ekstra-indtægt kan dog ingen nægte, at det er et anseligt Underskud.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg finder, at det er langt rigtigere at se Forholdene, som de ligger økonomisk, i Øjnene end at gøre det, der er sket gennem Finansministerens Forslag, idet han her efter min bedste Overbevisning aldeles ikke har tegnet noget rigtigt Billede af Forholdene. Mon virkelig den højtærede Finansminister kan være saa naiv, at han ikke kan begribe, at udenlandske Kredse — hvis det er dem, han har villet tegne Billedet for — nok har saa megen Forstand paa at se paa et Regnskab, at de overmaade let vil se, hvorledes Forholdene ligger.

Jeg tror altsaa, at den danske Befolkning er bedst tjent med at se Stillingen, som den er i dette Øjeblik, hvor Tillægsbevillingsloven foreligger og efter Vedtagelsen af direkte Skatter til et Beløb af 17 Mill. Kr. Og efter min Mening er Stillingen da den, at der maa regnes med et Underskud paa 30 Mill. Kr.

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Tillægsbevillingslovsforslaget. For det første den, at man maa jo være klar over, at naar en Stat mener, at den er saa rig, at den ikke behøver at inddrage de samfundsskabte Værdier, saa bliver den nødt til at gaa over til Skatter, og vi har gennem Aarene haft en mægtig Stigning i Skatterne; men trods denne mægtige Stigning har man jo fundet sig foranlediget til at optage offentlige Laan, man har ikke en Gang ved Hjælp af denne mægtige